

2 værelser. Begrundelsen herfor er, at invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge ofte vil være personer, der som følge af familiens størrelse har behov for lejligheder med mere end 2 værelser.

Reglen om, at den nedsatte leje kun vedrører et bruttoetageareal på ikke over 50 m², brydes derfor af reglen om, at invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge med børn kan tage bolig i større lejligheder, uden at lejen derved stiger.

Det kan også have betydning for visse rentemodtagere at have en person boende hos sig, der kan bistå dem i den daglige huseførelse, og man har derfor indført den regel, at kommunalbestyrelserne kan fravige reglen om, at huslejetilskudet kun kan omfatte 50 m² bruttoetageareal i sådanne tilfælde. Det forudsættes herved, at lejligheden bebos af mere end 2 personer, og at kommunalbestyrelsen ikke lader lejenedsættelsen omfatte større arealer end tilfældet er for familier med børn.

Reglen om, at boligansvigningsudvalget eller kommunalbestyrelsen skal godkende lejlighedens udlejning til den pågældende nedsættelsesberettigede person er udgået. Man forudsætter herved — i overensstemmelse med ovennævnte betænkning — at udlejning sker i samråd med de lokale invalideorganisationer, der har kendskab til, hvilke invalider i den pågældende kommune, der har størst behov for en billig og sund bolig.

Invalider og kronisk syge, der som følge af en for høj indtægt ikke kan oppebære (fuld) rente eller hjælp, kan ifølge stk. 2 opnå en huslejenedsættelse, for så vidt de er mindrebemidlede, og denne huslejenedsættelse fastsættes af socialministeren i samråd med indenrigs- og boligministeren.

Begrundelsen må søges deri, at man vil tilstræbe gennem fremskaffelse af egnede lejligheder til lav leje at inddrage invaliderne i det normale liv, herunder skaffe dem mulighed for at kunne udøve erhvervs mæssigt arbejde. Hvis dette lykkes, således at den invaliderede opnår en indtægt, der bevirker, at renten bortfalder, vil han ifølge de gældende regler ikke kunne opnå huslejetilskud. Denne konsekvens vil oftest få til resultat, at den invalide må frflytte den egnede lejlighed, hvorved han eventuelt også vil miste muligheden for at fortsætte sit arbejde, og reglen er indført for at modvirke denne urimelighed.

Efter den gældende lov kan huslejetilskud kun opnås, såfremt invaliderentemodtageren eller modtageren af hjælp til kronisk syge er lejer, hvorimod ikke-invalide lejere, til hvis husstand der hører en eller flere invalide personer, ikke har nogen mulig-

hed for at få lejen nedsat, bortset fra reglerne om huslejetilskud til familier med børn.

For at fremme bestræbelserne for, at de invalide bliver anbragt hos familier i stedet for på plejehjem, har man i stk. 3 givet adgang til, at der kan indrømmes huslejetilskud også i disse tilfælde efter nærmere regler, der fastsættes af socialministeren efter samråd med indenrigs- og boligministeren.

I stk. 5 er endelig indført en regel om, at de særligt indrettede lejligheder, som måtte blive indrettet navnlig med henblik på gangbesværede og blindes særlige behov, fortrinsvis skal stilles til rådighed for familier, hvortil hører sådanne invalider. Denne regel finder anvendelse ikke blot på rentemodtagere eller på modtagere af hjælp til kronisk syge, men på alle invalider, der har et særligt boligbehov.

Til § 198.

Reglen svarer til § 194, stk. 2.

Til § 199.

Reglen svarer til bl. § 36 d, stk. 2. Den gældende regel udtaler, at invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge, når særlige forhold i de enkelte tilfælde måtte tale derfor, kan få boliger i de egentlige aldersrentemodtagerboliger, og denne regel har af kommunalbestyrelserne været opfattet således, at aldersrentemodtagere har fortrinsret til at opnå bolig i disse ejendomme. Dette har ikke været tilsigtet, og man har i forslaget udtrykkeligt ligestillet aldersrentemodtagere, invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge på dette område.

Til kapitel XXXV.

Fælles bestemmelser.

I dette kapitel er samlet de fælles bestemmelser om huslejetilskud til familier med børn, til aldersrentemodtagere og til invaliderentemodtagere og modtagere af hjælp til kronisk syge.

Til § 200.

Reglen i stk. 1 er ny for så vidt angår familier med børn, idet man i praksis hidtil — på grund af manglende lovhjemmel — har måttet indrømme huslejetilskud med tilbagevirkende kraft for familier med børn, som ikke ved indflytningen har været opmærksomme på de gældende regler.

Denne praksis anser man for mindre heldig, hvorfor reglen er ændret således, at lejeren skal begære huslejetilskud, hvorefter sådant tilskud oppebæres fra og med begyndelsen af den måned, der følger